

φθέντα ὑπάρχοντα τῶν ἀποθανόντων αὐτῶν ἀδελφῶν Ρωμαίων ἄνευ τῶν συγγενῶν καὶ συντρόφων αὐτῶν, οὗτινος οἱ ἀποθανόντες μὲ διαθήκην τοὺς διατάξουσι τινὰς ἀλλότριοι νὰ μὴ παίρνη καὶ κληρονομίαν εἰς αὐτὰ νὰ μὴν ἔχη. Διὰ τοῦτο ἡμεῖς ἢ ἡμετέρα Ἱμπερατορικὴ Μεγαλειότης κατ' ἐκείνην αὐτῶν πανυποκειμένην δουλικὴν προσκύνησιν πανελεημοντικῶς εἰς τοῦτο συνευδοκήσαμεν καὶ ἐπροστάξαμεν ταῖς κρίσεις των τῆς Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀδελφάτου καὶ τὰς ἄνω εἰρημένας ἐλευθερίας καὶ τὸ ἐλεημονικώτατον Χρυσόβουλλον τοῦ Πανακριβεστάτου ἡμετέρου Κυρίου γεννήτορος τῆς αὐτοῦ Ἱμπερ. Μεγαλειότητος Πέτρου τοῦ Μεγάλου αὐτοκράτορος πάσης Ρωσσίας, νὰ βεβαιώσωμεν μὲ τοιαύτην προσέτι τῆς ἡμῶν Ἱμπερ. Μεγαλειότητος ὑψηλοτάτην προσταγὴν, ἵνα περικρατῶνται ἅπασαι ἐκεῖναι αἱ ἄνω εἰρημέναι εἰς ἐκεῖνο τὸ Χρυσόβουλλον κρίσεις καὶ ἐλευθερίαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπαρασάλευτα.

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΝ ΕΛΕΝΗΣ ΚΥΡ. Χ' ΝΤΟΚΟΥ

Δέσποτα Πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ εὐλογήσας τὸν ἐν Κανᾷ Γάμον καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ φανερώσας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ παρὸν συνοικέσιον ὃ μέλλω ποιῆσαι ἐγὼ ἢ ἐλαχίστη δούλη σου Ἀλεξάνδρα¹ γυνὴ τοῦ ποτὲ κυριαάκη Χ' ντόκου ὑπανδρεύω τὴν φιλιτάτην μου θυγατέρα Ἐλένην ἀνδρὶ νομίμῳ τῷ γρηγοράσκῳ² ποτὲ παππᾷ Δημητρίου οἰκονόμου εἰς Γάμον αὐτὸν ὑποσχομένη δοῦναι αὐτῷ προικεῖον κατὰ τὸν ἐπακολουθοῦντα κώδικα τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἰωννίνων χιλιάδες Γεραῖς τῶν ἀριθμῶν 120 ἤτοι χιλιάδες γεραῖς τῶν ἀριθμῶν ἑκατὸν εἴκοσι καὶ τὰ ἤμυσι αὐτῶν ἐκτιμηθησόμενα ἀβαταλήκια εἰς χιλιάδες Γεραῖς

ταῦτα μὲν ἐγὼ αὐτοῖς δίδωμι, ὁ δὲ πλουσιόδωρος Θεός, χαρίσαιτο αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀπύλων αὐτοῦ θησαυρῶν πλούσια τὰ ἐλέη του. Διὰ πρεσβειῶν τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς καὶ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.

αωγ Ἰουλίου ε

¹ Ἰγνάτιος Ἱερομόναχος καὶ ἐφημέριος τοῦ Ἀγ. νικολάου γράφας μαρτυροῦ.

1) Ἀλεξάνδρα ὠνομάζετο ἢ μεγαλυτέρα ἀδελφὴ τῶν Ζωσιμαδῶν, τὸ πρῶτο παιδὶ τοῦ Παναγιώτη Ζωσιμαῆ.

2) Ὁ Γρηγοράσκος ἦτο υἱὸς τοῦ Δημητρίου Μπαλάνου, ἀνεψιὸς τοῦ Κοσμᾶ Κωνσταντίνου καὶ Ἀναστασίου τῶν Μπαλαναίων, ἐγγονος δὲ τοῦ Μπαλάνου Βασιλοπούλου Ἰωαννιτῶν διδασκάλων κατὰ διαδοχὴν ἐπὶ διετίαν, διαπρεψάντων δὲ ὡς τοιοῦτων κατὰ τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τῆς δουλείας μέχρι τοῦ 1820 ἐν τῇ περιωνύμῳ τῶν Ἰωαννίνων σχολῇ τοῦ Γκιούμα, τῇ μετανομασθείσῃ Μπαλαναίᾳ.

ΜΙΧΑΗΛ ΖΩΣΙΜΑΣ ΠΡΟΣ ΚΟΣΜΑΝ ΜΠΑΛΑΝΟΝ

Πανοσοφολογιωτάτῳ κύριῳ μοι κῶ Κοσμίᾳ παλάν' Οἰκονόμῳ καὶ δι-
δασκάλῳ πανευλαβῶς

τὴν Πανοσοφολογιότητά της εὐλαβῶς προσκυνῶ.

Εἶθε ὁ Ὑψιστος μακροβιώσοι αὐτὴν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν καὶ χαρὰν.

Μὲ ἄκραν μου εὐφροσύνην ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολὴν τῆς 10 Νοεμβρίου ἀπελθόντος καὶ ὑπερεχάρην μαθὼν ἐξ αὐτῆς τὰ αἴτια τῆς περιποθήτου μοι ὑγίας της, ἄμποτες λοιπὸν νὰ ἀπεράσῃ τὸ παρὸν νέον ἔτος ἐν πολλοῖς ἐτέροις ὡσαύτως ὑγιές, διὰ χαρὰν τῶν φίλων καὶ ὠφέλειαν τοῦ γένους.

Ἔμαθα ἀπὸ γραφᾶς τῶν συγγενῶν μας τοὺς γάμους τῶν ἀνεψιῶν μας, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν ἅγιον θεὸν διὰ τῶν εὐχῶν της νὰ τοὺς χαρήσῃ πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ ὁμόνοιαν πρὸς ἀμοιβαίαν εὐχαρίστησιν. βλέπω πρὸς τούτοις νὰ ἔλαβε τὰ σταλθέντα τοὺς βιβλία καὶ ματογιάλια καὶ ἔχω εὐχαρίστησιν, ὅπου ἀπάντησαν τὴν ἀρέσκειάν της.

Ἡ Ἑλλάς σοφώτατέ μοι διδάσκαλε ἐπειδὴ ἔχει πολλὰς καὶ διαφόρους χρείας καὶ εἰς πολλοὺς χρεωστεῖ εὐχαριστίας, ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποίους βέβαια εἶναι ὁ κύρ κοραῆς, ὁ ὁποῖος ὡς ὄντας φιλογενῆς εἰ καὶ ἐν παρησιόις δὲν ἔπαυσε διηνεκῶς ἀπὸ τὸ νὰ ὠφελήσῃ τὸ κατὰ δύναμιν τὸ γένος τοῦ, μὲ τὴν ἔκδωσιν πολλῶν ἀναγκαίων βιβλίων ἑλληνικῶν, καὶ ἰδίων πονημάτων, καθὼς καὶ τὴν ἔχει ἐπὶ χεῖρας μίαν κατὰ βαθμοὺς συλλογὴν διαφόρων ποιητῶν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου, ὅπου νὰ χρησιμεύσῃ τρόπον τινὰ ὡς μία ἐντελής βιβλιοθήκη ἐνὸς μαθητοῦ, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν ζῆλον τοῦ ὀγλίγωρα νὰ ἰδῆ τὸ φῶς καὶ τότε θέλω τῆς πέμψει διάφορα σώματα διὰ τὸ σχολεῖον, ἀλλ' ἄχρηστος ἤθελεν εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῶν βιβλίων καὶ ἡ ἔκδωσίς των ἂν τὰ σχολεῖα ὑστεροῦντο ἀπὸ καθηγητὰς σοφοὺς καὶ ἐμπείρους διδασκάλους διὰ νὰ τὰ βάλουν εἰς χρῆσιν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν. πόσον λοιπὸν περισσότερον χρεωστεῖ τὸ γένος εἰς αὐτοὺς εὐχαριστίας εἶναι φανερόν, καὶ ἂν ἡ ἀγνωμοσύνη τινῶν θέλκει ὀπωσοῦν κατὰ τὸ παρὸν τὴν ἀμαθίαν τῶν λεγομένων σοφῶν, ἡ ἀψευδῆς φωνὴ τῶν μεταγενεστέρων θέλει ἀποδώσει ἀφεύκτως εἰς καθ' ἓνα τὸ ἀνοῖκον καὶ ἐξακολούθως θέλει δοξασθεῖ μαζὺ μὲ τοὺς βυσσαρίωνας καὶ ἄλλους καὶ τὸ ἐπίσημον ὄνομα τῶν παλανέων. μὲ πρώτην εὐκαιρίαν θέλω γράψω νὰ τῆς σταλθοῦν μερικὰ σώματα τοῦ ὁμήρου ἐπειδὴ ἐτυπώθη, ὡσαύτως θέλω λάβει εὐνοίαν νὰ γράψω διὰ νὰ τυπωθοῦν τὸ ὀγλιγωρότερον καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ὀρδινίας τῶν ἀυταδέλφων μου, καὶ ἐν καιρῷ θέλει ἔχη τὴν εἶδησιν.

Ἐστερημένος νεοτέρων μὲ ὄλον τὸ σέβας ὑποκηρύττομαι πρόθυμος
ταῖς προσταγαῖς και διὰ παντὸς

τῆς πανοσοφολογιότητός της δοῦλος

ΜΙΧΑΗΛ ΖΩΣΙΜΑΣ

Λιβόρνο τῆ 4 Φεβρουαρίου 1805.

(Τὴν ἐλάβομεν Φεβρ. 27).

ΜΙΧΑΗΛ ΖΩΣΙΜΑΣ ΠΡΟΣ ΚΑΜΙΝΑΡΗΝ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΝ ΜΠΑΛΑΝΟΥΣ

Τῷ σοφολογιωτάτῳ ἀγίῳ οἰκονόμῳ, τῷ εὐγενεσιτάτῳ ἄρχοντι καμινάρῃ
καὶ τῷ ἔλλογιμωτάτῳ κυρίῳ Ἀναστασίῳ, τοῖς πάλανοις Ἰωάννινα.

Τῷ ἔλλογιμωτάτῳ κυρίῳ οἰκονόμῳ τῷ εὐγενεσιτάτῳ ἀρχ. Καμ. καὶ τῷ
ἔλλογιμωτάτῳ κυρίῳ Ἀναστασίῳ τοῖς παλάνοις.

Ὁ γαμβρός μας κύριος Κωνσταντῖνος ἀπὸ τὰς 12 Σεπτεμβρίου ἔγραψε
τῷ ἐν μόσχᾳ αὐταδέλφῳ μας κυρίῳ Ζώῃ συγχαίροντάς τον, ὅτι ὁ ἠγα-
πητός σας ἀνεψιὸς κύριος γρηγοράσκος καὶ ἡ ἀνεψιά μας Ἑλένη ἠξιώ-
θησαν τὴν εὐλογίαν τῶν στεφάνων καὶ ἔγινεν ἡ χαρὰ. λοιπὸν μὲ ἄκραν
μου χαρὰν σᾶς συγχαίρομεθα ὁμοῦ καὶ κοινῶς ὄλους τοὺς συγγενεῖς μας
ἐξαιρέτως εὐχόμεθα τῶν νεονύμφων ὑγίαν, εὐτυχίαν, ἀγάπην εἰλικρινῆ καὶ
ὁμόνοιαν ἐγκαρδιακὴν, πρὸ πάντων τοὺς συσταίνομεν τὴν ὑπακοὴν καὶ
ταπείνωσιν, τὴν οἰκονομίαν καὶ ἐνάρετον διαγωγὴν καὶ θεοσεβίαν. (Τοὺς
ὁποίους ἠδιστα κατασπαζόμεθα) καὶ λαμβάνοντας τὰς ἀπ' αὐτοῦ γραφὰς
θέλομεν τοὺς ξεχωριστογράφει νουθετῶντας τὰ δέοντα, ἵνα καὶ αὐτοὶ
ζήσωσιν, ὡς καὶ οἱ ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν συγγενῶν. Τυχούσης ὀκαζιό-
νας διὰ τοῦ βουκουρεστιῶν θέλομεν σᾶς περιγράψει τὰ βιβλία ὁποῦ εἶναι
εἰς τὸν τύπον καὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ σχολείου καὶ περιγραφὴν τῆς αὐτοῦ
βιβλιοθήκης, ἵνα τὰ ἐλλείποντα ἀποσυνάξωμεν.

σᾶς προσκυνοῦμεν μὲ ὄλον τὸ σέβας καὶ μένομεν

πρόθυμος και διὰ παντὸς δοῦλος

ΜΙΧΑΗΛ ΖΩΣΙΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

τῆ 3 10βρίου 1815

[Μετάφρασις καὶ ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ρωσικοῦ]

Α' Φανέρωσις τοῦ εὐγενοῦς γραικοῦ Ζώῃ Ζωσιμᾶ καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ Ἀναστασίου καὶ Νικολάου υἱῶν Παύλου (τὸν Παναγιώτην
εἰς Ρωσίαν ὀνομάζουεν Παῦλον) Ζωσιμᾶ συγχρόνως μετὰ τῆς ὁποίας

κατετέθησαν εἰς τὸ Προφυλακτικὸν Ταμεῖον ἄνευ διορίας πρὸς ἅ τοῖς ο)ο κατ' ἔτος ρούβλ. 30000 εἰς χαρτονομίσματα δι' αἰωνίαν κυκλοφορίαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν βάσεων. 1ον οἱ τόκοι ὅλου τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ γραμματίου, ρούβ. 1500 νὰ δίδωνται ζώντων τῶν Ζωσιμάδων εἰς ὅποιον ἐξ αὐτῶν ἤθελεν εὐρεθῆ προσωπικῶς ἢ εἰς ἄλλον ὅποιονδήποτε, ὅστις ἤθελε παραστήσει Ἐπιτροπικὸν ἀπὸ μέρους ἑνὸς ἐξ αὐτῶν. 2ον Εἰς περίπτωσιν ἀποβιώσεως καὶ τῶν τριῶν ἀδελφῶν οἱ τόκοι αὐτοῦ τοῦ γραμματίου κατὰ τὸ ἀντίγραφον νὰ δίδωνται εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἡλείρῳ τῆς Γραικίας τῆς πόλεως Ἰωαννίνων κατὰ καιρὸν ἐκλεγμένους ἀπὸ τοὺς πολίτας νομικοὺς ἐφόρους τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς λεγομένης τοῦ Ἀρχιμανδρείου καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ δι' ἐπιτροπικοῦ ἐπικυρωμένου ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην καὶ ἀπὸ τοὺς προεστῶτας τῆς πόλεως. Οἱ ρηθέντες δὲ ἔφοροι τοὺς λαμβανομένους ἐτησίους τόκους Ρούβλ. 1500 νὰ τοὺς μεταχειρίζονται κατὰ τὴν θέλησιν τῶν διαθετῶν καὶ κατὰ τὴν δύναμιν τῆς εἰς τὸ ἐξῆς δοθησομένης αὐτοῖς διατάξεως διὰ τὸν ἀκόλουθον θεοφιλῆ προσδιορισμὸν δηλ. τὸν ἡμισυ τῶν λαμβανομένων τόκων Ρούβ. 750 νὰ διανέμουν πρὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων εἰς δυστυχεῖς οἰκογενείας, τὸν δὲ ἄλλο ἡμισυ ρ. 750 πρὶν τοῦ Πάσχα, προτιμῶντες πάντοτε ἐκείνους, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς συγγενικὴν σχέσιν μὲ τοὺς Ζωσιμάδας.

Βον. Τῶν ἰδίων Ζωσιμάδων ρουβ. 60.000 κατατεθέντων αἰωνίως κατὰ τὰς ἀκολουθούς συμφωνίας. 1ον οἱ τόκοι ὅλου τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ γραμματίου 3000 νὰ δίδωνται ἐπὶ ζωῆς τῶν Ζωσιμάδων εἰς τὸν ὅστις ἀπ' αὐτοὺς ἤθελεν εὐρίσκεσθαι παρῶν, ἢ καὶ ἄλλον ὅν τινα ἤθελε διορίσῃ εἰς ἐξ αὐτῶν. 2ον εἰς περίπτωσιν ἀποβιώσεως καὶ τῶν τριῶν ἀδελφῶν οἱ τόκοι αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ ἀντίγραφον ἐκ τοῦ γραμματίου νὰ δίδωνται εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἡλείρῳ τῆς γραικίας τῆς πόλεως Ἰωαννίνων ἐφόρους τῶν ἐκκλησιῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ δι' ἐπιτροπικοῦ ἐπικυρωμένου ἀπὸ τὸν ἐκεῖ Μητροπολίτην καὶ τοὺς προεστῶτας. Οἱ ρηθέντες δὲ ἔφοροι τοὺς κατ' ἔτος ληφθησομένους τόκους Ρ. 3000 νὰ μεταχειρίζονται κατὰ τὴν θέλησιν τῶν ρηθέντων Ζωσιμάδων καὶ κατὰ τὴν δύναμιν τῆς διατάξεως τὴν ὁποῖαν θέλουν τοὺς δώσει διὰ τὸ ἐξῆς θεοφιλὲς ἔργον δηλ. μὲ τὴν ρηθεῖσαν ποσότητα νὰ ὑπανδρεύουν πτωχὰς παρθένους προτιμῶντες πάντοτε ἐκείνους, οἵτινες εἰσὶ συγγενεῖς τῶν διαθετῶν.

Ἀπεφασίσαμεν τὰ κατατεθέντα κεφάλαια νὰ ἀπερασθῶσιν εἰς πίστω-

σιν καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς ρηθείσας βάσεις τὰ ἀνήκοντα
 γραμμάτια. τὰ γραμμάτια εἶναι ὑπ' ἀριθ. 57170
 διὰ Ρ. 30000 » » 57171
 » » 60000

Τὰ ἄνωθεν δύο γραμμάτια ἀποβλέπουν τοὺς συγγενεῖς τῶν Ζωσι-
 μάδων, ὡς γίνεται δῆλον ἀπὸ τὴν Α' καὶ Β' φανέρωσίν των. τὰ δὲ
 λοιπὰ αἰώνια γραμμάτια δὲν ἀποβλέπουν τοὺς συγγενεῖς, δι' ὃ καὶ δὲν
 σᾶς τὰ ἀντιγράφω.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ

Σημ. Παραλείπεται ἐν τῷ σημειώματι τὸ αὐθημερὸν κατατεθὲν ποσὸν ρουβλ.
 60000 καὶ ὑπ' ἀριθ. γραμματίου 57172, τὸ ὁποῖον διετέθη ὑπὲρ τοῦ σχολείου. Ὑπὲρ τοῦ
 σχολείου ἔειχε κατατεθῆ ἔτισης ὑπὸ τῶν πέντε ἀδελφῶν ποσὸν 60.000 ἄσσιγν. Τὴν
 11ην Μαΐου 1792, βραδύτερον δὲ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1840 κατετέθησαν ὑπὸ τοῦ Νι-
 κολάου Ζωσιμᾶ καὶ 130000,50 ρούβλ. ἄσσιγνάτσες. Οὕτω δὲ τὸ ὑπὲρ τοῦ σχολείου
 ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς 250.000 ρούβλ. ἄσσιγνάτσες.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΖΩΣΙΜΑΣ ΠΡΟΣ ΙΩ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ*

Πρὸς τὸν ἀγαπητὸν μου Ἰωάννην Κ. Παπαθανασίου

Εἰς Ἰωάννινα.

1 7βρίου 1817

Νίζνα.

Ἔλαβα τὴν ἀπὸ τὰς 2 7βρίου. ἐχάρην ὅπου ὑγειαίνετε ὅλοι, καὶ
 μάλιστα ἡ αὐτάδελφή σας Αἰκατερίνη ἦλθεν καὶ συζῆ μαζί σας, ἄμπο-
 τισ ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ φέρῃ τὰ πάντα δεξιὰ τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, ἵνα τὸν
 ἀπολαύσης ὀγρήγορα. ἔλαβα καὶ τὴν σημείωσιν εἰς τὰ ἔξοδα· κύταξε τὰ
 πάντα μὲ οἰκονομίαν καὶ περίνιαν καθὼς καὶ ἡμεῖς τὸ ἀκολουθοῦμεν,
 διότι μ' ἐτάραξαν τὰ μεγάλα βάρη σας, ὁ θεὸς νὰ συγχωρήσῃ τὸν μα-
 καρίτην πατέρα σας ὅπου μᾶς ἐφόρτωσε τοιοῦτον βᾶρος χωρὶς νὰ στο-
 χασθῆ τὰ ὑστερνά, ἀφ' οὗ ἐπληρώσαμε τόσα πολλὰ πολλὰ, ἀκόμη ἐχρεω-
 στοῦσε τοῦ Ι. Ἰωάννου Χρίστου Ζωσιμᾶ καὶ ἐσιωπήθησαν, ὅτι ὁ κύρ
 Κοσμᾶς ὅπου ἔπρεπε νὰ τὰ πληρώσῃ δὲν μᾶς ἀνέφερεν· ἰδοὺ σήμερον
 ἔγραψα εἰς Κωνσταντινούπολιν τοῖς Κυρίοις Γεωργίῳ Δ. Μελᾶ καὶ ἀδελ-
 φοῖς νὰ σᾶς ἐμβάσουν γρόσια δύο χιλιάδας, ἀπὸ αὐτὰ πληρώσατε τῆς
 ντουκουμέδες διότι μὲ ἐξάλισαν, δώσατε τῆς ἀνεψιᾶς μου Ἐλένης Δό-
 κου γρόσια διακόσια διὰ δῶρον, καὶ τὰ διατεταγμένα τὰ λαμβάνει ἐν
 καιρῷ ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους, δόσατε καὶ τῆς ἑξαδέλφης μου Λάμπρος

* Ὁ Ἰωάννης Κ. Παπαθανασίου εἶνε ὁ ἀνεψιὸς τῶν Ζωσιμάδων Ἰωάννης Κ.
 Λαμπαδάρης, υἱὸς τῆς ἀδελφῆς του Ἀγγελικῆς, Αἰκατερίνη δὲ ἡ σύζυγος Κωνσταν-
 τίνου Γόζου.

Τζουκαλᾶ γρ. τριακόσια νὰ ἐνδύση τὰ κορίτσια της, τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς ἀσπάζομαι, καὶ μίλησέ της ἀπὸ λόγου μου νὰ φροντίση διὰ νὰ ὑπανδρεύση τὰ δύο κορίτσια της, καὶ ἄς τάξη προικεῖον τῆς κάθε μιᾶς ἀπὸ γρόσια χίλια πεντακόσια, μὲ συμφωνίαν ἀφ' οὗ στεφανωθοῦν... νὰ τοὺς δώσητε διὰ τὸ ἕκτακτον, τὰ δὲ λοιπὰ μεταχειρίσου ταῦτα.... μὴ φᾶς τὸ παραμικρόν, καὶ κύταξε νὰ εἶσαι καλὸς οἰκονόμος... καὶ οἰκοκύρης, ἔτι θέλεις μοι γράψει τί κορίτσια ἔχουν εἰς τοῦ καδέλου καὶ τί ἡλικίαν ἔχουν ὁμοῦ καὶ ἄλλα κορίτσια ξεπεσμένα συγγενῶν μας, ἐγὼ ἀπὸ τὴν ὑγείαν μου πηγαίνω εἰς τὸ καλῆτερον καὶ ἔχω ἐλπίδας εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους μάλιστα εἰς τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ.

Εἶμαι καὶ εἰς τὰς 21 τοῦ παρόντος, ἰδοὺ ἔχετε τὴν παροῦσαν μου διὰ τῆς πόλεως καὶ ἄλλην παρομοίαν κόπιαν, διὰ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ κυρ Κοσμά καὶ ἀκολουθεῖτε ὡς διαλαμβάνουν. ἐγὼ ἀπὸ τὴν ὑγείαν μου εἰς τὸ καλιώτερον πηγαίνω, ὅπου ὁ Κύριος νὰ μὲ ἀξιώση τῆς προτέρας μου ὑγείας.

Ταῦτα καὶ ἀκριβῶς ὑγιαίνοιτε.

Ὁ θεῖος σας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΖΩΣΙΜΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΣΙΜΑΣ ΠΡΟΣ ΓΡΗΓ. ΜΠΑΛΑΝΟΝ

Δογιώτατε Κύριε Γρηγόριε Μπαλάνε

Εἰς Μέτσοβον

Τῆ 16 Ἰουλίου 1826

Νίζνα

Ἐν καιρῷ ἔλαβον τὴν γραφὴν σας ἀπὸ α 7 βρίου 1825 φερμένην διὰ τοῦ υἱοῦ σας Μιχαήλ καὶ ἐχάρην διὰ τὴν ὑγείαν σας, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ὑγειῆς ὅμως ἀμελῆς καὶ τὸ ἀποδίδω εἰς τὴν αὐτοῦ ἀνατροφὴν, τοῦ ὁποίου ἐδιόρισα διδάσκαλον εἰς τὴν ἐδῶ διάλεκτον καὶ πλέον εἰς αὐτὸν στέκει ἡ προκοπὴ του.

Σήμερον στέλλω πρὸς τὸν ἐν Βιέννῃ Κύριον Δ. Ποστολάκα μίαν καμβιόλην ἀπὸ φιορ. Αὐγούστας 205.50 τὰ ὁποῖα παρακαλῶ ὅπου νὰ σᾶς τὰ ἐμβάση διὰ αὐτοῦ τὴν ξεκαθάρισίν τους εἰς τόσα γρόσια, καὶ λαμβάνωντάς τα στέλλετε ἀπὸ αὐτοῦ τῆς ἑξαδελφῆς μου Λάμπρος Τσουκαλᾶ γρόσια 250 τὰ δὲ ἀπολειφθέντα τὰ μεταχειρίζεσθε διὰ ἔξοδά σας, ταῦτα καὶ ἀσπάζωντάς σας πανοικὶ καὶ ἐν καιρῷ νὰ ἔχω ἀπόκρισίν σας διὰ μέσου τοῦ ἰδίου Κυρίου Δ. Ποστολάκα—εἶμαι καὶ εἰς τὰς 25 τοῦ ἰδίου 1827. βεβαιώνοντας τὴν ἄνωθεν κόπια καὶ μὴ ἔχοντας ἔως τώρα ἀπόκρισίν σας, καὶ τί ἦταν μᾶς εἶναι ἀδηλον, ἡ παροῦσα μου νὰ ἔρχεται διὰ μέ-

σου τῶν κυρίων μασπινιώτη, γιαλιᾶ καὶ δεσπότη ἀπὸ Λιβόρνον, τῶν ὁποίων σήμερον τοὺς γράφω διὰ νὰ σᾶς ἐμβάσουν ἀπὸ μέρος τῶν κορφῶν πέντζες ἑκατὸν καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἤθελον ξεκαθαρίση εἰς γρόσια, θέλετε βαστάξη διὰ ἔξοδά σας γρόσια τριακόσια στέλλωντας καὶ τῆς Λάμπρος Τσουκαλᾶ ἀπὸ μέρους τῆς αὐταδελφότητός μας γρ. 250, τὰ δὲ ρέστα μοιράζετε τῶν πλέον συμμοτινῶν συγγενῶν μας.

Πρὸς τούτοις σᾶς λέγω ἔάν ἡ θεία Πρόνοια ἐξαποστείλῃ κανέναν γαμπρὸν εἰς τὴν κόρην σας θέλετε προβάλει ἀπὸ μέρους τῆς αὐταδελφότητός μου ὅτι τοὺς ἔχομεν διορισμένα διὰ προικεῖον εἰς γρόσια τρεῖς χιλιάδες καὶ εἰς κάθε καιρὸν ὁποῦ τύχῃ ἓνα τοιοῦτον ὀκαζιὸν μοῦ γράφετε μαζί μὲ τὸν γαμπρὸν καὶ τότε γράφω εἰς τὸν Λιβόρνον ὁποῦ νὰ σᾶς τὰ ἐμβάση.

Ταῦτα καὶ ἀσπάζωντάς σας πάνοικι μένω

πρόθυμος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΣΙΜΑΣ

Ἀγαπητὲ Κύριε Γρηγόριε Μπαλάνε

εἰς Μέτσοβον

τῆ 23 Ἰουλίου 1828

Μόσχα

Σπεύδω διὰ τῆς παρουσίας μου νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω ὅτι εἰς τὰς 12 τοῦ παρελθόντος κατευοδόθημεν ἐδῶ ὑγειεῖς καὶ μὴ ἔχοντας γράμμα σας εὐρίσκομαι εἰς ἀπορίαν μὴ ἤξεύρων τὸ αἷτιον τῆς τοσαύτης σιωπῆς σας, διὰ νὰ μάθω ἔάν εὐρέθη κανένα ὑποκείμενον περὶ τῆς κόρης σας, ὡς σᾶς ἔγραφον καὶ τοὺς ἐδιόριζον γρόσια ἕξ χιλιάδας 6000 ἔξόχως καὶ γρόσια πεντακόσια 500 περὶ τῶν φορεμάτων της, μάλιστα ὁποῦ εἶναι ἐν εὐκολίᾳ τὸ νὰ μοῦ γράφητε διὰ μέσου Κορφῶν καὶ Λιβόρνου, ὁποῦ ἄλλοι εἶχον γραφὰς ἀπὸ α' Μαΐου, ὡς εἶχον καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν Κυρίαν Λάμπρων Τζουκαλᾶ ἀπὸ 20 Μαρτίου· σήμερον γράφω εἰς Λιβόρνον τοῖς Κυρίοις Μουσπηνιώτη Γιαλιᾶ καὶ Δεσπότη διὰ νὰ ἐμβάσουν εἰς Ἰωάννινα διὰ μέσου Κορφῶν τοῖς Κυρίοις Ἐπιτρόποις Ἀλεξίῳ Ζίννη, Ἀλεξίῳ Πάλῃ καὶ Χριστοδούλῳ Τζουκανέλη, ἐκ τῶν ὁποίων εἶχον ἕως 4 Ἀπριλίου τὸν κατάλογον τῶν ὄσων ἐμοιράσθησαν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς Πατρίδος, τοῖς ὁποίοις σήμερον γράφω λαμβάνοντας τὴν ξεκαθάρισιν τῶν ἄνωθι ὁποῦ θὰ σᾶς στείλουν γρόσια τετρακόσια 400 καὶ μὴ ἀφήνεσθε ἀπὸ τοῦ νὰ μοῦ γράφητε ἄνωθεν. Ἐγὼ εἰς τὴν διαθήκην μου θέλω διατάξει τὰ ὅσα ὁ Θεὸς ἤθελε με φωτίση διὰ τὰ παιδιὰ σας. Καὶ μὴ ἀμελεῖτε διὰ τὴν κόρην σας τυχαίνωντας ὑποκείμενον τῆς χρήσεως, χρείας τυχούσης, ἢμπορεῖτε νὰ τοῦ προβάλλητε ἀκόμη ἕως γρόσια χίλια 1000

καὶ μὲ πρῶτον νὰ ἔχω εἶδησιν, ὅπου νὰ διορίσω εἰς Λιβόρνον μετὰ τὸ στεφάνωμα νὰ σταλθοῦν.

Ταῦτα καὶ ἀσπάζοντάς σας πανοικὶ μένω

πρόθυμος

ἄλλοτε
Μιχαὴλ Παλανίδης

Καγὼ ὁ υἱὸς τῆς Μιχαὴλ Παλανίδης
νυκτῶς προσκυνῶ κατασπαζόμενος τὴν δε-
ξιάν τῆς τῆς αὐτάδελφια μου ἀδελφικο-
ασπάζομαι.

Λογιώτατε Κύριε Γρηγοράσκε Μπαλάνε

εἰς Μέτσοβον

Τῆ α' 8βρίου 1830

Νίξνα.

Βεβαιώνοντας τὴν ὑστερνήν μου τῆ 10 Μαΐου, ὅπου σᾶς ἔστειλα παρὰ τοὺς ἐκεῖ Ἐπιτρόπους Κυρίους Δημήτριον Δρόσον καὶ Σπυρίδωνα Μπογαῖ ἀπὸ 10 Ἰουλίου, οἱ ὅποιοι ὁμοῦ ἔστειλαν καὶ τὴν ὑπογραφήν σας διὰ τὰ γρ. 2500 ὅπου σᾶς ἐμέτρησαν κατὰ τὴν τότε ὀρδηνίαν μου, καὶ γραφὴν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ἀπὸ 16 Ἰουλίου, καὶ ἀπὸ τὴν λογιότητά σας μὴν ἔχοντας γραφὴν σας, μοῦ ἔκα-
μεν θαυμασμὸν καὶ εἰς τί νὰ τὸ ἀποδώσω δὲν ἠξεύρω ὅπου κατὰ χρέος ἔπρεπε νὰ μοῦ γράψητε τόσον διὰ τὰ γρ. 2500 ὅπου ἐλάβετε ὡσαύτως καὶ διὰ τὰ στεφανώματα τῶν κοριτζιῶν σας πρὸς εὐχαρίστησίν μου, καὶ ὡς φαίνεται ἐστάθη ἀπὸ ἀμέλειάν σας καὶ ἀψηφισίαν σας καὶ ἀνα-
τροφὴν σας, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τοιαύτη ἀνατροφή εἶχετε δοσμένη καὶ τοῦ υἱοῦ σας Μιχαὴλ τὸν ὅποιον τὸν εἶχε κυριεύσει καὶ ἡ φιλαυτία ὁ ὅποιος ἐμίσεισεν ἀπ' ἐδῶ εἰς τὰς 17 Ἰουλίου μαζὶ μὲ τὸν κύριον Κο-
σμᾶν Γόζου διὰ Τριέστιον, λέγωντας ὅτι ἡ ὑγεία του τὸν βιάζει νὰ ἀνα-
χωρήσῃ, τοῦ ὁποίου τοῦ ἔδωσα δι' ἔξοδά του ρούβλια 500, ἔγραψα εἰς τὸ Τριέστι νὰ τοῦ δώσουν εἰ μὲν μισεύσῃ διὰ μέσον κορφῶν ὅπου νὰ ἔλθῃ δι' αὐτοῦ, φλωρία ὀλλανδέζικα πενήντα καὶ ἔστω πρὸς εἶδησίν σου.

Πρὸς τούτοις σᾶς λέγω ὁ κύριος Δημήτριος Δρόσος μὲ γράφει καὶ διὰ τὴν τρίτην κόρην θέλει προσπαθήσει καὶ τοῦ εἶμαι εὐχάριστος, καὶ καθὼς φαίνεται ἔχει μεγάλην εὐσπλαγχνίαν εἰς τὰ παιδιὰ σου καὶ πλέον

φίλτατε κύριε Γρηγοράσκη σᾶς βάνω κριτὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν σας καὶ τόσον σ' ἀρκεῖ.

Τῆ 15 8βρίου 1830

Εἶμαι καὶ εἰς τὰς 15 8βρίου βεβαιώνοντάς σας τὸ ἄνωθεν ἀντίγραφον καὶ ἀποκρίνομαι εἰς τὴν ἐπιστολήν σας τῆ 6 καὶ 13 Ἰουλίου παρελθόντος, ὅπου ἔλαβον μέσον Κωνσταντινουπόλεως ἐχάρην διὰ τὴν Ὑγείαν σας μὲ τὴν ὁποίαν μοῦ λέγετε τὴν περιλαβὴν τῶν γροσίων 2500, καὶ καθεξῆς τὰ ἐν αὐτῇ σημειωθέντα καλῶς ἔγνων.

Σᾶς κάνω γνωστὸν ὅτι σήμερον γράφω τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Κυρίου Κυριάκου Βητάλη ὅπου νὰ σᾶς ἐμβάσῃ διὰ λογαριασμόν μου καὶ εἰς τὴν ὀρθηνίαν μου γρόσια δύο χιλιάδες τριακόσια ἤτοι 2300, τὰ ὅποια λαμβάνωντάς τα ἄς δωθοῦν ἀπὸ μέρους τῆς Ζωσιμαίας Ἀδελφότητος, καὶ ἔμπροσθεν τῆς Ζωήτζας, τὰ μὲν γρόσια δύο χιλιάδες τοῦ γαμβροῦ της Νικολάου Δημητρίου Ζήνια διὰ προικίον τῆς κόρης της Ἑλένης, τὰ δὲ γρόσια διακόσια πενήντα διὰ φορέματα τῆς ἰδίας κόρης, τὰ δὲ γρόσια πενήντα δι' ἔξοδα τῆς χαρᾶς, καὶ τοὺς πέρνετε ὑπογραφήν δι' αὐτὰ καὶ μοῦ τὴν στέλλετε. ἡ παροῦσά μου δουλεύει καὶ δι' αὐτὴν καὶ οὕτως δὲν τῆς γράφω (τὴν ὁποίαν ἀσπάζομαι ὁμοῦ μὲ τὸν γαμβρὸν ὅπως καὶ τὴν κόρην της Ἑλένης καὶ τοὺς εὐχομαι χαρίζωντάς τους ἡ Θεία Πρόνοια ὁμόνοιαν εἰρήνην ὑγείαν καὶ τεκνοποιίαν.

Καὶ ἀπορῶ ὅπου γράφετε καὶ διὰ τὴν μεγαλειτέραν της κόρην, ἡ ὁποία αὐτὴ εἶχεν ὑπανδρευθῆ πρὸ καιροῦ μὲ τὰ σταλέντα διὰ μέσον τοῦ ἐν Μόσχᾳ κυρίου Ἰωάννου Χάτου ρούβλια δύο χιλιάδες παρὰ τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Ζώη, τὰ ὅποια οἱ ἐν Μόσχᾳ ἐπίτροποι ὅπου ἐπερίλαβαν τὰ μπηλιέτα τοῦ μακαρίτου γκαδέλου δὲν τὰ ἐδέχθησαν καὶ ἔξόχως ἀγκαλὰ ἐπάνω εἰς τὰς καλωσύνας τοῦ μακαρίτου ἀταδέλφου μου δι' εὐχαρίστησιν μ' ἐφοθέρισαν εἰς τὸ κριτήριον ὄντας εἰς τὴν Μόσχαν περὶ τὰ ὅσα ὁ μακαρίτης ἀτάδελφός μου Ζώης εἶχε στείλει δι' αὐτοῦ τῆς μακαρίτισσας μητρὸς τοῦ γκαδέλου ρούβλια 3750. διὰ τὰ ὅποια παραπονοῦνται οἱ εἰς Μόσχαν εἰρημένοι ἐπίτροποι, ὅτι οἱ αὐτοῦ ἐπίτροποι τοῦ σχολείου φοβούμενοι μήπως δὲν θέλουν τὰ δεχθοῦν, καὶ εἰς τοῦτο ἀπάνω τοὺς ἐπρόβαλα διὰ κάθε ἐνδεχόμενον νὰ εἶναι ἀναπαυμένος καὶ τοὺς παρασταίνω διὰ μέσον τῶν ἐκεῖ φίλων δι' αὐτὰ βάζω ἕνα μπιλιέτον διὰ ρούβλια 7500 ὅπου εἰς κάθε καιρὸν οἱ αὐτοῦ ἐπίτροποι δὲν ἤθελον τὸ κρίνει εὐλογον διὰ νὰ τὰ δεχθοῦν μὲ γραφήν τους νὰ περιλάβουν τὸ μπιλιέτον, ὡσαύτως καὶ διὰ τὰ ρούβλια 2.000 καὶ δὲν ἐσυμφώνησαν εἰ μὴ ἔδοσαν εἰς τὸ κριτήριον κατεπάνω μου, καὶ ἔβαλαν ντιπόζιτον τὰ ρούβλια 7500 ἕως ἀπ' αὐτοῦ γράψουν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κριτηρίου

καὶ θέλετε τὸ κοινοποιήσῃ πρὸς τοὺς αὐτοῦ προεστοὺς καὶ ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἀφήνω εἰς τὴν διάκρισίν τους.

Ταῦτα καὶ ἀσπάζωντάς σας πανοικὶ μένω

Ὅλος ἰδικός σας

Ἰγνυρμωσας Σος
= Νικόλαος Ζωσιμάς

Ἔστωντας καὶ ἡ λογιότης σας παραπονεῖσθε διὰ τὸν υἱὸν σας καὶ τοῦ ἐδώσατε τίτλον ὅτι ἔγινε Νιζνιᾶνος, ὁ ὁποῖος ἀπέχει μακρὰ ἀπὸ τὰ πατήματα τῶν Νιζνιάνων, εἰ μὴ εἶναι ὅλος γεμᾶτος ἀπὸ φούμαρα τῆς ἀψηφισίας καὶ ἀχαριστίας.

Εἰς Νίζναν

Εὐγενέστατε, Φιλόχριστε, καὶ εὐεργετικώτατε ἡμῖν συμπαιριῶτα κύριε Νικόλαε Ζωσιμᾶ, αἱ ἐν Χριστῷ πατρικαὶ Ἀρχιερατικαὶ εὐχαί, σὺν τοῖς ταπεινοῖς ἀπάντων τῶν πατριωτῶν προσκυνήσεσιν ἀπονέμονται.

Τὸ ἀπὸ τῆς κς' (26) τοῦ παρελθόντος μαρτίου κοινὸν πρὸς πάντας ἡμᾶς εὐγενὲς γράμμα σας περιχαρῶς ἐλάβομεν, καὶ ἐπὶ κοινῆς συνελεύσεως προκαθεζομένου τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἀνέγνωμεν αὐτὸ εἰς ἐπήκοον πάντων καὶ πάντες ὑπὸ τῆς κοινῆς ἡμῶν χαρᾶς ἐδακρύσαμεν, καὶ σὺν αὐτοῖς δάκρυσι προσηλώσαμεν τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν κοινὸν ἡμῶν Πατέρα καὶ εὐεργέτην, καὶ εὐγνωμονοῦντες αὐτῷ καὶ θαυμάζοντες τὰς χριστομιμήτους ἀρετὰς τῆς Ζωσιμαίας πηγῆς, κατὰ χρέος ἐδεήθημεν ἀπὸ καρδίας τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ, ἵνα αὐτῇ μὲν χαρίζοιτο ζωὴν πολυχρόνιον, καὶ πανευφρόσυνον πρὸς παραμυθίαν τῆς τε πατρίδος καὶ τῶν δεομένων, τοῖς δὲ ἀοιδίμοις αὐτοῖς γονεῦσι, καὶ ἀδελφοῖς χαρίζοιτο τὰς κατ' ἀξίαν ἀντιβραβεύσεις εἰς τὴν οὐράνιον αὐτοῦ Βασιλείαν.

Εἰς δὲ ἀπάντησιν τούτου τοῦ πρὸς ἡμᾶς κοινοῦ γράμματός σας ἀπολογούμεθα, ὅτι κατὰ τὴν θέλησιν καὶ ὀρισμὸν σας ἡ οἰκία τοῦ μαλίκου ἠγοράσθη καὶ ὁ λογαριασμὸς τῆς ἀγωρᾶς ταύτης ὁμοῦ καὶ τῶν ἀπὸ Λιθόρνου 500 πενσῶν τῇ ὑπογραφῇ τοῦ κυρ Δημητίου Δρόσου, καὶ κυρ Σπύρου Μπογᾶ περικλείεται ὧδε, πρὸς πληροφορίαν σας. Κατὰ τὸν παρελθόντα φευρουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους ὁ σεβασμιώτατος πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ κυρ δημ. Δρόσου, καὶ ὁ κυρ Σπῦρος Μπογᾶ σᾶς ἔγραψαν,